

Szerkesztőség és kiadóhivatalai:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hűtél az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtti
10-12 óra között,
Bolonya, ester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1-10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lípót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

130. szám.

Brassó, Kedd, november 9-én.

II. évfolyam 1886.

A keleti bonyodalom.

Mintegy másfél év óta a Balkán-félsziget ismét forrongó vulkán. A bolgár államesiny óta egyik meglepetés a másik után készül. S még mind nincs vége a meglepetések láncolatának.

Mióta azonban Sándor fejedelem elhagyta a trónt és az országot, azóta Bulgária a legkomolyabb válságnak néz eléje. Sándor azt hitte, hogy lemondásával elkerüli az orosz okkupációt, s lám, épen lemondása tette azt lehetővé. A míg ő a bolgár trónon ült, az oroszok vad czárja nem akart tényleg beavatkozni azon kis állam sorsába. A mint azonban ő kitette lábát, azonnal ott volt a kapzsi muszka, hogy égbe kiáltó jogtalansággal letiporja egy függetlenségre vágyó nemzet jogait.

A fejedelemség helyébe regensség lépett. Méltó utóda a szlivniczai hősnek. A regensség higgadt, komoly és erélyes magatartása bámulatba ejtette a világot. Az a kis állam, élén e tapintatos és erélyes kormányzattal, mindeddig csodálatra méltó hősiességgel ellen tudott állani a vad muszka tulhatalomnak.

Európa tisztelete és rokonszenve a bolgár nemzeté. De nem a diplomáciáé. Szabad nemzetek nem tudnak rokonszenvezni oly diplomáciával, mely szemben a nemzetközi szerződésekkel, tétlen nézi, mint avatkozik be egy idegen hatalom egy más ország belügyeibe s mint veti nyakába a hurkot, — hogy azután összeszorítsa s kivégezze.

Hisz ilyképen hiábavaló a diplomácia. Ilyképen a jog és igazság helyébe az ököl lép. Az erősebb győz.

Európa nyugodtan tűrte, mint fosztott meg s mint vetett fogságba az orosz ármány, egy nagy reményekre jogosított fejedelmet az orosz rubel trónjától. Nyugodtan tűrte, mikor a muszka czár rendkívüli biztost küldött Bulgáriába, egy demagógot, ki ura védőpajzsa alatt a legocsmányabb s leggyalázatosabb magatartást tanusítja. Nyugodtan nézte, hogy a czár hadihajókat küldött Várnába s ott lázadást szított, hogy így gyorsabban érje el aljas, jogtipró céljait.

És ez az Európa nyugodtan fogja eltűrni, hogy Oroszország elfoglalja Bulgáriát s ezzel csaknem korlátlan ura legyen a keletnek. — Mert Bulgária a kelet kulcsa. — Jaj a töröknek, ha Oroszország hatalmában van Bulgária-

nak. És jaj a szerbnek, a mely felé Nikita muszka vazallus nyújtja polyp-karjait.

Soha diplomácia nagyobb hibát el nem követett önmaga ellen, mint a mikor elbukni engedé bolgár Sándort, a szlivniczai hőst. Ez a hiba még keserű áldozatokba kerülhet. — Vilmos császár s a hatalmas Bismarck békében akarnak meghalni. Drága ára lehet ez a békének!

A három-császárszövetség jó védőeszköz a muszkanak s még jobb bilincs az osztrák-magyaroknak.

Tudja Bismarck, mit csinál. Hisz ha csak kis érzékünk van a politika iránt, akkor saját létérdekünk parancsolja, utjába állani az oroszoknak. Ezt pedig Bulgária támogatása útján. Nagyon kétséges, ha vajjon az orosz nem gondolná-e meg, mielőtt velünk háborúba elegyednék. Aligha oly könnyen adná reá magát.

A keleti kis államok önállóságát és függetlenségét támogatni, monarchiánk fontos érdeke. Ezt mondá csaknem egy időben Tisza Kálmán is, Kossuth Lajos is. Mennél több a kisebb független, önálló állam a keleten, annál nehezebb lesz a muszkanak, ott tért foglalni. Minden állam küzdeni fog függetlenségeért s e küzdelem garancia lehet nekünk.

Ám a diplomácia másként méltóztatik gondolkodni. És ez a mérvadó. A diplomácia tetszik magára hagyni a bolgár hős regensséget, hogy nyelje el a telhetetlen orosz. És Törökország, az a nagy beteg, nem akar zavartatni a maga haldoklásában. Majd nem sokára megkapja ő is a kegyelemdőfést Oroszországtól. Ha benn van egyszer Oroszország Bulgáriában, majd csinál neki olyan szekeret, mely csaknem észrevétlenül visszaviszi őt az emberiség bölcsőjébe, Ázsiába. S ezt majd tehetetlenségének köszönheti.

A tirnovói nagy szobranje e perczben talán már feloszlott. A regensség talán lemondott már s helyébe ült Kaulbars, az a csaknem féleszütnék mondható zsarnok s az ő személyében az orosz, kiről Európa általán a legrosszabbul nyilatkozik. Így ujabban a német sajtó foglal el határozottabb állást. Egyhangulag következtetlennék, nevetségesek, örültnek, semmirevalónak, gyalázatosnak s megvetendőnek mondja azt az aljas játékot, melyet az oroszok Bulgáriában végbevisznek.

Sőt egyik legtekintélyesebb német lap

nyíltan kimondja: „Oroszország a népjogot naponta, a legszemérmetlenebb módon sérti meg; naponta használja fel az árulás és korrupció minden eszközét, hogy ürtügyet találjon a megszállásra. Olyan helyzet ez, mely nem csak botrány az európai civilizációra, hanem egyszersmind a világbékének is egyre fokozódó fenyegetését képezi.”

De hiába a sajtó, a közvélemény, ha a diplomáciának másként méltóztatik.

A király ünnepélyesen megnyitotta a delegációt. Előbb az osztrák bizottság nevében Smolka elnök, majd a magyar bizottság nevében gróf Tisza Lajos intézett beszédet a királyhoz, mire ő felsége felolvasta válaszáat, a melyben különösen kiemeli a keleti kérdést, mely bizonyára békésen fog megoldatni. Ő felsége hangsúlyozza a különféle hatalmak közötti békés egyetést, a mely bizonyára nem fog egyhamar megzavartatni. A király beszéde nagyon megnyugtatólag hatott a delegátusokra s általában konstataható, hogy országszerte rokonszenvesen fogadtattott.

A bolgár bonyodalom. Bulgáriában még mindig nem állott be változás. Burgasban kitört a lázadás, de ezt a kormány csapatai vérontás nélkül elnyomták s bevonultak Burgaszba és helyreállította a rendet. Egy montenegrói pápa és több más montenegrót elfogadott. Kisseiaki hadnagy, a lázadás vezetője és több tiszt a tengerre menekültek.

Oroszország emlegeti már fejedelmi jelöltjét. Ez az oldenburgi herczeg volna, a ki kész elfogadni a fejedelmi széket, de feltételül köti ki magának, hogy a bolgár hadügyminiszter orosz tábornok legyen. A regenség és Zankov pártja között alkudozások folynak, a melyek azonban eddig célhoz még nem vezettek.

Román lapszemle.

A „Tribuna” a „Kolozsvári Közlöny”-nek válaszul az erdélyi m. közművelődési egylet tőkéje ügyében s azzal végezi cikkét, hogy a mi az orosz ügynökök fogadását illeti, ha valamikor hozzánk is megérkeznek, bizonyos, hogy nem a kolozsvári kartársaktól fogná megkérdezni, hogy miképen fogadja azokat.

A fogadás dicsőségét a kolozsvári kollegák átengedik bizonyosan a „Tribuná”-nak s így övé lesz a dicsőség, már ha lesz. Mi egy ugrással Besszarabia azon területére viszzük t. olvasóinkat, melyet az orosz kormány Romániától 1878-ban azért vett volt el,

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

Felleg alatt.

A kék egen im felleg tornyosul
S az eső alá nagy cseppekben hull.
Vakító villám csillan odafenn
S rá zug a moraj dörgedelmesen.

Szivemre szállott bánat fellege,
Omló könyeim! a! ki törli le?!
Sajgó fájdalom bántja szívemet,
Dobbanása ad gyászkiiséretet.

Zivatar után, mosolyog az ég...
Boldog, vig. napot érek-e én még?

Emil.

A salon gyilkos képe.

Megnyitás előtti napon volt. A magas boltíves ablakokon fagyos napsugár szűrődött át, megvilágítva a szorgalmas rendezők, a kéklousos munkások s az izgatott kiállítók csoportjait.

Vendégek már csak gyéren voltak; egy pár objektív kritikus, egy-két festő subjektív családtagja s néhány gazdag mecenás s pár főnök divathős, kiknek ilyen alkalommal chic megjelenni.

Ámde be kellett e kevésbé érdekelteknek is

vallaniok, hogy az őszi salon az idén pompásan sikerült. A legkitünőbb festők is fényesen képviselték magokat s a belépőt idilli szépségű tájak, szellemes genrek, mythologiai nymphák bilincseltek a még néhány nap előtt rideg-falakhoz.

A rendezők már oszladoztak. A titkár még egy kis igazítást tett s ő is menni készült.

Egy magas létra állott a harmadik terem közepén a villamos lámpák igazgatása céljából s e létrára támaszkodva, látunk egy fiatal embert. Karcsu termetű, beteges halványaság festi be arcát. Fejét hátravetve mozdulatlanul bámul a levegőbe, s csak a titkár megszólítása — „jó éjt uram, a főajtó kulcsát adja át a portásnak” — riasztotta föl merengéséből.

— Jó éjt — válaszolt — kuszált fekete hajfürtjeit egyengetve, s visszaesett apathiájába.

Szemei előtt föltűntek a régi idők küszködései, stipendiuma, napok nélkülözései, a szorgos tanulással töltött egyetemi évek s a hosszas nevelősködés két szöke, aranyos kis fia mellett... Bódognak hívták a kisebbiket, az ő alig 4 éves kedvencét... s kinos sohaj száll el kebléből... Az anyára gondolt, az előkelő kaczer asszonyra, a ki játékszerű e szerény ifju romlatlan kedélyét választá.

S az alvajáró, lassu révedező mozdulatával lé-

né életnagyságu remek portraitja elé. Zokogva rogyott térdre a kiállított kép előtt, s midőn a nagy kék szemek a hold reszketeg fényében uszva, hidegen, kérdőleg tekintenek le reá — lázasan csókolá meg a piézi laceszmat s fuldokolva kérdé a képtől... ha nem szerettél: mért hitegettél, ha szerettél: mért ki-noztál? Miért száritád föl könyeimet biborajkaidal, miért mérgezted meg véretem égő csókjaidal.

— S most, midőn szöktem előled, midőn kerültelek, miért üldözöl, miért téssz boldogtalanná.

Ki hozott tégedet ide?

A szép nő márványarczán diabolikus ironia cizkázott végig.

— Nem elég neked, hogy egy esztendeig neked szentelém özvegységem fátyolának titkát?

— Istenem ugy van, — válaszolt az ifju felugorva — nem ígértél semmit, s adad bőkezűen, mit vészszé tettél, a porból emeltél föl a koldusok közül, hogy szegényebbé tégy a legszegényebb koldusnál, mert elvetted az ember legszebb kincsét tőlem... szívemet...

A szép nő márványarczára diabolikus ironia cizkázott... azután a képet elfődte egy kis füstfelleg, megreszketteté egy durranás és... forró piros permeteg hullott rája.

Fekete Józsi.

hogy Románia segített bevenni Plevnát s így kiköszörlte az orosz fegyvereket, melyeket Ozman basa csuful megcsorbitott volt. Abban a boldogságos Besszarábiában most az a muszka az ur, kinek fogadását a „Tribuna“ magának tartja fenn, ha esetleg Szebenben is szerencséje lesz a muszka ügynökökhez. Lássuk tehát, mit művel a muszka a volt román Besszarábiában.

Ezt a „Tribuna“ is olvashatja a bukaresti „Telegraful“ október 24-iki számában. „E hó 18-án meglátogattam déli vidékünket, voltam Kiliában, Bolgrádon és Izmailban, honnan kevés ujságot hozok. Besszarabia ezen részében rosszak az állapotok. Mindenki elégtelen a dolgokkal. A behozni szándékolt közgazgatási reformnak e visszabocsátott három megyében szerfelett aggasztják a világot. Izmail megyét kétfelé osztják: egyik részét Ackermanmegyéhez, a másikat Benderhez csatolják. Kábul megyét egészen megszüntetik. Természetes, hogy e miatt mindenki jajgat, mert a közélet már is eltűnt és közgazgatás központjainak megsemmisítésével mocsár foglalandja el a szegény alsó Besszarábiát.“

Tehát az orosz kormány a románoktól nyert segítségért jutalmul megsemmisíti a volt román megyéket és beosztja tiszta orosz megyékbe. Kiliában egy leányiskola megnyitása alkalmával Uoroff orosz tanfelügyelő így nyilatkozott:

„Ezen iskolának hivatása, hogy az idegen (értsd román) uralom nyomait minél előbb eltörölje.“

Ugyanott megkéselték a románok egy orosz tisztet. Már mi a „Tribuná“-ra bizzuk, hogy fogadja kedve szerint, ha lesz ehhez szerencséje, a muszka ügynököket. Azonban hátha azok között is lesz egy Uoroff, a ki a n.-szebeni román leányiskoláról, mely magyar népokt. törvény alapján és védelme alatt létesült és áll fenn, éppen azt találná mondani, hogy e helyett olyan leányiskola kell, mely eltörölje a föld színéről azt a román leányiskolát alapostól együtt. Talán mégis jobb lesz a „Tribuná“-nak is, ha még lehetőségét sem forgatja eszébe annak, hogy miképen fogadná Szebenben az orosz ügynököket. Csak tudja azt, hogy Bukarestnek lenne előbb azokhoz szerencséje.

Jobb nem festeni az ördögöt a falra, mert az az ördög őt kapná el legelőbb is. Mi szemtanúi voltunk 1849-ben nem egy helyen, hogy miképen bántak a doni kozákok az erdélyi román pórokkal, nem óhajtluk, hogy még egyszer meglássuk. De most vesszük észre, hogy kissé sokat tartottuk t. olvasóinkat az Al-Dunánál muszka boldogságban. Siessünk vissza tehát ebbe az államba s lássuk milyen világ van itt a „Gazeta“ szerint a románok között. A román írástudók között az egyenletlenség tövise folytonosan szaporodik; veszekednek, egyenetlenkednek egymás között. Egy helyen a fiatalok veszekednek az öregekkel, másutt az öregek, másutt az ifjak egymás között. Itt a papok a daszkelekkel, másutt a papok egymás között. Legrutabb látvány azonban a két felekezet, t. i. a gör. kath. és gör. keleti egymással való viszálykodása. Lám a magyarok sokkal több felekezetre vannak oszolva, még sem eszik meg egymást e miatt. A román két felekezet nem bir egyetérténi s emiatt a magyar lép elő és épít iskolát a községbe. A magyarok között vannak róm. katolikusok, reformátusok, kalvinisták sat., de becsületükre legyen mondva, nem veszekednek egymással. Igaz, hogy nem veszekedünk s ez műveltségünk fensőbbiségét tanúsítja. Mi magyarok mindnyájan tudjuk, hogy előbb vagyunk magyarok s aztán tagjai valamelyik felekezetnek. A „Gazeta“ azt sem tanulta meg, hogy reformált és kálvinista egy és ugyanaz a ker. felekezet. Így nehéz dolog okos tanácsot osztogatni.

Jól teszi, hogy békére, egyetértésre inti véreit, de meggondolta-e azt is, hogy a vizsályt ő is elősegítette azoknak a haszontalan személyeskedő vidéki tudósításoknak közreadásával, a román papok lerántásával, kik államsegélyt fogadtak el; azokkal a temetre hívásokkal, passzivitással. A román lapok hü tükrei a zilált román társadalmi viszonyoknak. Ők akarva, nem akarva megteremtették e zilált állapotokat s most ők keseregnek.

Előbb térjenek meg ők maguk s aztán hirdessék a békességet.

Czenkalji.

Egyletek.

Indítvány Zajzoni Rab István csángó-magyar költő szülőházának emléktáblával leendő megjelölése tárgyában, (Beadta a brassómezei hivat. tanítótestület 1886. évi november hó 5-én tartott közgyűléséhez a brassói fiókkör nevében és megbízásából: Koós Ferencz kir. tan. tanfelügyelő,

A magyar nemzet történetének egyik leggyászosabb korszaka az, mely a Világostól Magentáig terjedő tíz évet tölti be (1849—1859) s a melyet közönségesen bachkorszaknak, rémuralomnak, az abszolutizmus

gyászos korszakának szoktak nevezni. Mi, a kik azt a korszakot átéltek és Isten kegyelméből a mai alkotmányos korszakot is megértük: élő tanúi vagyunk még annak a rémkorszaknak, mely a hazáját, alkotmányát szerető hazafiakat hazájukban hontalan bujdósökká tette s vadállatok módjára üldözte, kinozta, börtönbe vetette.

Most, midőn az alkotmányos szabadság szép napja ragyog hazánk egén, a legnagyobb hálátlanságnak tartanám a mostani nemzedék részéről, ha megfélemlenék azokról, kik a rémuralom korában szabadságuk, életük kockáztatásával sem szüntek meg a csüggedt nemzetet biztatni, bátorítani s egy szebb jövőbe vetett reménnyel a kétségbeesés örvényéből visszatartani.

Egy ilyen férfira volt nemzetünknek megyénk szülőtte, a csángó szülőktől származott zajzoni Rab István költő, született Zajzonban 1830-ban, meghalt 1862-ben, kinek hálás tisztelői a hatvanas évek elején a brassói magyar ág. evang. sirkerben diszes emlékoszlopot emeltek s e szép sirverset vésették az oszlopra: „Nemzete, neve rab vala; de szabad lelke, dala.

Valóban szabad lelkű dalnok volt abban a rémkorszakban. Költeményei három kötetben jelentek meg. Az első „A magyarok kürtje“ czimen Bécsben 1857-ben mint Hugel Ede sajátja: a második: „Kordalok“ czimen a székely nemzetnek ajánlva szintén Bécsben, de már mint második kiadás; az első kiadásból nem birtam egy példányt szerezni. A harmadik kötet: „Börtön dalok.“

E három kötetben foglalt költemények élő tanúi ama rémkorszaknak és egy szebb jövőben vetett rendületlen hitének, melylyel a lángkeblű ifjú költő csüggedő honfiat felvillanyozni, lelkesíteni igyekezett; de úgy járt, mint a szövétnek, másoknak világított; s ő korán elhamvadott, nemzetét biztatta, lelkesítette s ő a fogságában egészségét elvesztvén, testileg, lelkileg igyekezett oda hagyni az ország fővárosát 1861. szeptember 19-én, a hova többé vissza nem térhetett s a hol — mint egy ma is köztünk élő barátjának, rokonának írta, — ismét visszasüllyedt minden az abszolutizmus irgalmatlan markába, hol elfojtódik még a csirája is annak a mi örökké szép, jó és nemes. — Megkomolyodtan, nagyon megkomolyodtan...

Hazafias költeményei megérdemlik, hogy azokat sz. ereklyeként őrizzük meg az utódok számára. Legelső dalát, honfidal czimen így kezdi:

Nem az, nem az, mit mondanak,
El nem vészett a hon:
Még ott repül a büszke sas,
A bércezen szabadon.

Szülőföldjének egébe nyuló bérceire a „Csukásra“ és társaira s az azokon repülő szabad sasokra gondolhatott, midőn ezeket írta és szülőföldje Zajzon községe az, a melyben semmi emlékjel sem mutatja az utolsó vándornak, hogy ott született a brassómezei csángó-magyarok e büszkesége, e ragyogó csilága, kinek szabad volt lelke, dala, mint a bércek előtt szárnyaló büszke sasoké.

Szerencse, hogy még áll a szerény falusi tak, a melyben megpillantotta a napvilágot s a melybe messze földekről is mindig visszavágyott.

Szerencsések vagyunk mi, hogy még vannak közöttünk, kik a szabadság e lelkes csángó dalnokát személyesen ismerték s életéből nekünk még sokat regélhetnek. A néptanítók egyik magasztos missziója ápolni a nemzet nagyjai iránt az ifjuság kebelében a kegyelet érzelmét. A brassómezei hivat. tanító-testület szép feladata arra törekedni, hogy a legelső csángó költőnek szülőháza mielőbb emléktáblával megjelöltessék.

Indítványom erre nézve a brassói kör nevében következőkébe foglalom:

1) Mondja ki a közgyűlés, miszerint hazafias kötelességének tartja Zajzoni Rab István első csángó-magyar költő szülőházát emléktáblával megjelölni és siremlékét gondozása alá venni:

2) Bizza meg, illetőleg kérje fel a három falusi kört, hogy e célra a folyó tanév alatt rendezzen egy-két jótékony előadást:

3) Az emléktábla leleplezése céljából a jövő évi közgyűlést Zajzonban fogja szeptember közepén tartani:

4) Az emléktáblára a születési év-számon kívül véssesse be magának a korán elhunyt költőnek e szép sorait:

Fényes teremben nem neveltek,
Szegény anya szegény életre szült,
A régi jó idők eltelték,
Hol a világ ily szegény is becsült?

Mutassa meg a tkts. tanítói közgyűlés, hogy becsüli azt még porában is, ki szegénynek született, szegényen élt és szegényen halt meg, mert szép lelkének és nemes szívének soha el nem muló kincseit közel-

ményeiben szétszórtotta, akkor csüggedező nemzetének hálás fiai között.

Határozat: Az indítvány egyhangulag elfogadtatván, a csángó költő életrajzának megírására Végh Mátyás brassói áll. polg. isk. tanító, az emlékeszéd tartására pedig Koós Ferencz kir. tan. tanfelügyelő urak kérétek fel.

Szállítási kedvezmények.

A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület“ a brassói s persányi kőbányák emelésére szállítási kedvezményekért folyamodott volt a közlekedési miniszterhez.

A miniszter megbízásából a m. kir. államvasutak igazgatósága 78021. szám alatt e tárgyban következő átiratot intézte a nevezett egyesülethez:

A tekintetes brassói kereskedelmi és iparegyesületnek Brassóban.

Vonatkozással a t. egyesületnek közm. és közl. m. kir. miniszter ur ő nagyméltóságához f. é. augusztus hó 21-én 370. sz. a. intézett beadványára, van szerencsénk miniszter ur ő excellenciája meghagyása folytán közölni, miszerint hajlandók vagyunk Homoródról, illetőleg Brassóról Budapestre szállítandó durván faragott kőüldemények után a szállítási díjnak kocsi- és fuvarlevelenként legalább 10,000 kkgént való fizetése esetén a szabályszerű kihirdetés utáni 3-ik naptól visszavonásig, de legkésőbb 1887. december hó végéig terjedő érvénnyel a következő rendkívül mérsékelt díjtételeket engedélyezni é. p.:

Homoródról	Budapest—Józsefvárosra	71 frt. 3 krt
	„ —dunaparra	71 „ 7 „
	„ —o. m. á. v. állom.	76 „ 7 „
Brassóról	Rudapest—Józsefvárosra	79 „ 0 „
	„ —Dunaparra	79 „ 4 „
	„ —o. m. á. v. állom.	84 „ 4 „

100 kkgént, emellett azonban a fel- és lerakás a feladó, illetve címzett által saját költségén teljesítendő.

Felkérjük t. czimet, hogy velünk tudatni sziveskedjék, valjon a fent megajánlott díjtételek alapján persányi kő szállítása Budapestre kilátásba helyezhető e, mely esetben a díjtételeket szabályszerű kihirdetés után azonnal életbe léptetni, s az érdekelt állomásokat e tételek alkalmazása iránt utasítani fogjuk.

A brassói magyar dalegylet hangversenye.

November hatodikán este igen diszes, válogatott közönség töltötte meg a Nr. 1. szálloda nagytermét. A nagy részvét kétségtelen bizonyítéka volt annak, hogy a közönség kiváló pártfogásának örvend a brassói magyar dalegylet, mely dícséretreméltó buzgalmában minden lehetőt elkövetett az est élvezetessé tételére.

A műsor lefolyása a következő volt: 1. szám. Nyitány előadva a városi zenekar által. 2. szám Hubert Károly „Nemzeti zászló“ czimű dala, melyet a férfi-dalegylet nagy sikerrel adott elő. A 3-ik számot Nagy Jakab tilinkóművész töltötte be.

Midőn az agg művész az emelvényre lépett, a közönség frenetikus tapsokkal fogadta. Ez alkalommal saját szerzeményű ábrándjait adta elő tilinkóján, melynek minden hangja oly üde, tiszta, olyannyira szivhez szóló, hogy a közönség újra meg újra megújuló tapsa megérdemlett jutalma volt a művészi előadásnak. Nagy Jakab játékát ma is fiatalos hév jellemzi, s ez egyszerű fatilinkó, mely egykor a kolozsvári fellegvárba zárt politikai fogoly egyetlen, meghitt társa volt, ma megszerezte számára a nagyvilág előtt a művészi hírnevet.

Talán fölösleges is mondani, hogy a közönség megújráztatta az agg művész játékát. 4-tk szám: Nikolics Sándor dalsokra előadva a vegyes kar által. Kiváló jó benyomást tett a női kar szabatos éneke, mely a karnagy ur tapintatos vezetésének dícséretére vall. — Legyen szabad itt egyszersmind azon óhajomnak kifejtést adni, vajha mentől többen igyekeznének Brassó szép hölgyei közül az egyet munkódó tagjai közé sorckozni. Mi lehet szebb a magyar dalnál, mi elragadóbb, mint a dal magyar hölgy ajakán?!

A következő pontot Goldmann Ignác bariton-soloja képezte, ki Schubert Aufenthalt.-ját magyar fordításban kellemes hangjával, kiváló preczizióval adta elő. 6-ik szám: Ábránd, „Magyar népdai“ felett harmoniumon előadta Jaschik Gyula. A ki ismeri e zeneszerzőnk művészi játékát, természetesnek fogja találni a közönség lelkes éljenzéseit és a darab megismételtetését.

A 7-dik és 8-adik pontot a férfikar éneke töltötte be szokott biztossággal.

9-ik pont: „Margitszigeti fülemülék“ ábránd ma-

gyar népdalok felett, szerzette és tilinkón előadta Nagy Jakab. E szerzeménye is, mint a többi, biztossága nevének és művészetének halhatatlanságát a késő idők ajakán.

Utolsó szám „A törpék” keringő, kellő preczióval előadva a vegyes kar által.

A dalegylet férfikara — mint rendesen — a mai hangverseny alkalmával is brillírozott.

A hangversenyt táncz követte. Terpsihorenak sok híve akadt mindkét nembeli fiatalság között. Szép nő volt igen sok, kik közül azonban elvből nem jegyzünk fel külön senkit sem. Annyit mondhatunk, hogy az a női koszorú, mely ott együtt volt, becsületére s díszére válnék akármely városnak.

A táncz rendkívül kedélyesen tartott kivilágos-kivirradtig. A dalegylet meg lehet elégedve az estély sikerével.

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassómezei fiókegyletének

ügyrendje.

1. §. A fiókegylet alakulása.

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassómezei fiókegylete az egyesület alapszabályainak XII. 17. §-sa alapján megyei választmányi alakul.

2. §. A fiókegylet működési területe.

A brassómezei fiókegylet működési tere Brassó városa és Brassómeze egész területe.

3. §. A fiókegylet szervezete.

A brassómezei fiókegylet ügyeit intézik: a közgyűlés, a választmány s tisztviselők, illetőleg az elnökség.

4. §. Közgyűlés.

A fiókegylet évenként egyszer s lehetőleg az őszi hónapok egyikében tartja közgyűlését, melyre a központi választmány mindég meghívandó.

Rendkívüli közgyűlést az elnök a vál. hozzájárulásával szükség esetén bármikor hívhat össze; 20 rendes tag írásbeli kívánságára pedig köteles összehívni.

A közgyűlés tárgyai:

- a) a tisztviselők s választmány választása három évre;
- b) a lefolyt évi működésről szóló jelentés, kapcsolásban a pénztári jelentéssel, jegyző által;
- c) a választmány által a közgyűléshez utalt indítványok stb. tárgyalása;
- d) a tagdíjakból a fiókegylet javára eső 25% hovatartozása iránti intézkedés;
- e) a tagok indítványai, ha azok a közgyűlést megelőzőleg 8 nappal az elnökségnél beadattak.

5. §. A választmány.

A választmány áll a tisztviselőkön kívül három évre választott 10 brassói tagból, ezenkívül a megye minden községéből választandó egy-egy tagból, addig t. i., míg a megye községei külön vidéki kört nem alapítanak. Ezenkívül joga van a választmánynak szükség szerint választmányi megbízottakat választani, kik a választmányi gyűléseken részt vehetnek. Hivatalból tagjai a választmánynak az alapító tagok, valamint az örökös tagok képviselői.

A választmány intézi az egylet ügyeit.

Sürgős ügyeket elintézhet az elnökség, melynek tagjai elnök, alelnök s jegyző, miről azonban utólag a választmánynak jelentés teendő.

Ha valamely tisztviselő, vagy választmányi tag lelép, annak helyét a közgyűlés helyettesítés útján tölti be a választmány.

6. §. A választmány ülései.

A választmány minden hóban, lehetőleg 10. hó utolsó péntekén, ülést tart, melyen elintézi a folyó ügyeket.

Rendkívüli választmányi ülést szükség esetén az elnök bármikor hívhat össze, de 5 vál. tag írásbeli kívánságára köteles összehívni.

7. §. Az ülések összehívása.

Ugy a választmányi, mint a közüléseket az elnök hírlapilag s külön meghívók útján hívja össze, még pedig lehetőleg a tárgysorozat közlésével. A közgyűlés és választmányi ülés a tagok számára való tekintet nélkül határozatképes.

8. §. A tisztviselők.

Az egylet tisztviselői a közgyűlés által közfelkialtással, vagy 10 tag írásbeli kívánságára titkos szavazás útján három évre választatnak és ezek következők:

- 1) elnök; összehívja a gyűléseket s vezeti azokat a tanácskozást. Végzi a jegyzővel egyetemben az egylet ügykezelését és fontosabb ügyekről jelentést tesz a választmánynak. Az egylet kiadásait az alapszabályok keretén belül utalványozza a pénztárhoz. Szavazat-egyenlőség esetén az ő szavazata dönt. Képviseli a fiókot ugy ki, mint befelé.

2) alelnök, helyettesíti az elnököt annak távollétében, az elnök minden jogaival és kötelességeivel.

3) két jegyző, kik végzik az egylet levelezéseit, vezetik a gyűlések jegyzőkönyveit felelősség mellett s őrzik az egylet irattárát és pecsétjét.

4) pénztáros, beszedi nyugtatvány mellett a tagdíjakat s elkönyveli azokat, eszközli az elnök által kiállított s ellenőr által ellenjegyzett utalványok alapján a fizetéseket. Tartozik a pénzt az egyesület alapszabályainak 17. §-sa értelmében a fiókegylet részére eső 25% levonásával a központi pénztárba szállítani. Félévenként jelentést tesz a választmánynak a pénztár állásáról.

5) ellenőr, a pénztárossal megosztja a pénzkezelés nehézségeit, az utalványokat és nyugtákat ellenjegyzik s a pénztárt legalább félévenként egyszer ellenőrizni tartozik.

6) ügyész, az egylet jogi képviselője, a ki intézi az elnökség felhívása folytán az egylet összes jogi ügyeit.

(Vége következik.)

Helyi és vidéki hírek.

Gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága — mint értesülünk — f. hó 16-án, vagy 17-én érkezik városunkba. Jelenleg N.-Szebenben időzik.

Brassómezei közigazgatási bizottsága tegnap tartotta november havi ülését Roll Gyula kir. tanácsos-alispán elnöke alatt. A gyűlés lefolyásáról tér szűke miatt csak jövő számunkban referálhatunk.

Városi közgyűlés lesz holnap d. u. 3 órakor. A tárgysorozatot későn kapván, azt már nem közölhetjük.

Philharmonikus hangverseny volt pénteken este. Az erre vonatkozó terjedelmes referádnak tárgyalmáza miatt jövőre kellett maradni.

Jól élhetünk vasárnap este a „Nr. 1.” szálloda nagy termében. Tejben-mézben fog ott uszni a világ. A helybeli protestáns-nőegylet nagyszerű dinom-dánomot rendez. Meg van engedve mindenkinek, hogy a terembe lépjen, ha hat ujdonatuj piczulát lefizet. Ehetik is sültet, ha egy porciót két hatoson megvesz s téstával is jól lakhatik, ha 15 vasat kiszur. Fogmosni való is lesz, de annak a vámját még nem áruljuk el. Mondja még valaki, hogy a mi protestáns asszonyaink nem ügyesek! A' biz' a'!

Közegészségügyi felügyelő. Dr. Cseh Károly, az erdélyi részek közegészségügyi felügyelője a lefolyt héten megyénk területén vizsgálta az egészségügyi viszonyokat. Bejárta a megyét és Brassó városát, megtekintette az egyes gvarakat stb. Csak még a hétfalusi községek vannak hátra. Vasárnap d. e. rövid gyűlés tartatott a megyeházon. A közegészségi felügyelő — mint hiteles forrásból értesülünk — teljesen meg volt elégedve a vizsgálat eredményével s csak a mézárszék tiszttartásán ütközött meg. És méltán, mert mézárszékünk tisztaság tekintetében sok kívánni valót hagynak fenn.

Kimaradt. Lapunk egy barátja figyelmeztetett arra, hogy a polgári kör zászlófelavatási ünnepélye alkalmával a szögbeverések leírásánál lapunkból a brassói magyar dalegylet Benke István s.-sz.-györgyi ref. gymn. igazgató kimaradt. Sajnálatos veszünk tudomást erről s csak elnézést kérünk ezért az illetőktől, mert ez a kimaradás csakugyan a mi hibánkból ered. Nehogy azonban egészen elmaradjon, utólag adjuk. A magyar dalegylet nevében Killyényi Endre elnök következő szavakkal üttötte be a szöveget:

„A legcsekélyebb kör mi boldog,
Ha feladatát jól megoldod;
A legkisebb mező is áldott,
Csak igazán kell megmunkálnod.”

Benke István sürgőnyi felkérése alapján Józsa Mihály következő szavakkal üttötte be a szöveget: „Az új zászló alatt minden polgár a haza és társadalom javát, dicsőségét, hatalmát hordozza szíven anélkül, hogy ez által más nemzetnek kárát venné célul.”

Gyűlés. Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassómezei fiókválasztmánya f. hó 12-én, pénteken, d. u. pont 2 órakor, a magyar kaszinó helyiségében ülést tart, melyre a t. tagokat s alapítókat ez uton is meghívja az elnökség. Tárgyak: Pénztáros lemondása és helyettesítés útján leendő betöltése; óvodaügyi szerződés megkötése; erd. magyar evang. gyómintézet ügye; a székely kivándorlás és folyóügyek.

Német színház. A vasárnapi „Koldusdiák” előadásról nem sok dicséretet mondhatunk. Miután a társulat nem rendelkezik kellő számú operette személyzettel, a siker igen közepszerűnek mondható s csak a brassói kitűnő zenekarnak köszönhető, hogy a színészek sok veszedelmes fordulón átestek nagyobb felülés nélkül. A karok igen gyengék s a sólókban és ensemblekben nem egy diszonancia esett meg. Mindezek dacára dicséretes kivételt képeznek: Müller (koldusdiák) és Jahn (titkár) urak, valamint Leuchart (Novalska Comtesse) kisasszony, kiket a közönség több ízben tapsal tüntetett ki. Kár, hogy Knaack (Ollendorf) ur ügyes játékát jó énekkel nem párosíthatja. A többiekre, mint operette-énekesekre, találoz

alkalmazható a darabban előforduló Ollendorf jelszava: „Spongyát rá!”

Figyelmeztetés. Lapunk számaiban a megye alispánja egy hirdetményt tett közzé a vízjogi törvény alapján, melyben felhívta a vízmű tulajdonosok, hogy legkésőbb ez év december 31-ig a megye alispánjánál jelentkezzenek. S habár az illetők vagyoni érdekei vannak e jelentkezéstől függővé téve, mindazonáltal eddig még az érdekelteknek harmadrésze sem jelentkezett. Figyelmeztetjük tehát az összes vízmű tulajdonosokat, hogy vagy közvetlenül az alispáni hivatalnál, vagy Brassó város tanácsánál, vagy pedig a járási szolgabíráknál saját érdekeikben jelentkezni el ne mulasszák.

„Mess nekem is.” Kimutatja a „Gazeta,” hogy hány forint államsegélyt fog kapni a magyarhoni egyetemes reformált egyház középiskoláinak előmozdítására s erre rögtön kéri, hogy: „mess nekem is.” A lelkészeket mocskolja, kik az államsegélyt elfogadják, a román tannyelvű középiskolák számára meg ő kéri azt. Ki érti ezt? Comme chez nous, t. i. az ultraszászok, kik az iparegyetemet megtámadták, de maguk a nagyobb szubvenziót elfogadták.

A „Tribuna” szerint a magyarok nem tulajdonosi ezeknek az országoknak, hanem csak igazgatói. Nagy baj lesz, mikor ezek a számtartók be fognak számolni a „Tribuna” prefectusának. Előre is tudatja, hogy adósságot nem fogad el, csak készpénzt. Ez a legbiztosabb socoteale.

Hangverseny. A helybeli jó hírnévnek örvendő Vautier-féle leánynevelő intézet tanítványai háziszegények javára Jaschik Gyula karnagy s a városi zenekar közreműködésével f. é. november 12-én este, fél 8 órakor hangversenyt rendeznek, mely alkalommal előadatik „Hänsel und Gretel” (trio) azután „Szerencsegyermek és szerencsétlen flótás” meseszerű opera gyermekek számára. Majd előadatik egy angol dal s végül különféle munkák sorsoltatnak ki. Hol? — nem áll sehol.

Fáj a feje. Gróf Bethlen Gábor 10 éves főispánságának f. évi október hó 23-án nagyszerűleg sikerült jubileuma, de különösen a segesvári szász papság tisztelgése nagyon fáj a nagyszebeni „Tagblatt”-nak. F. hó 3-iki számában egy epés cikket hoz, melyben felhívja hítfelét, hogy e hallatlan ténynyel szemben állást foglaljanak. Pedig kár fájlaltatnia a fejét, még szüksége lesz mások is reá!

Katonai elbocsátás. Hilibi Gál Domokos, Kis-Küküllő megye alispánjának, 9-ik sz. honvéd-huszárezredbeli szabadságolt állományu főhadnagynak m. kir. honvédség kötelekéből kérelmezett kilépése, a védkötelezettség teljesítése után, viselt tiszti rendfokozatának megtartása nélkül, népfelkeltési kötelezettségének fenntartása mellett megengedtetett.

Kereskedelmi muzeum. A budapesti kereskedelmi muzeum megnyitott. Tegnap vettük erre vonatkozólag az igazgatóság felhívását, a melyre jövő számunkban behatóan visszatérünk. Az ügy rendkívül fontos és különösen a mi iparunkat érdekli közlőül.

A kolera. A bécsiek nagy szomorúságára Bécsben ütött tanyát a kolera. S a bádapestiek nagy öröme a kellemetlen vendég kezdi összeszedni sátorfáját s távozni Budapestről. Szerencsés utat neki — kifelé a világból!

Nyilt tér.*)

Nyilvános köszönet.

A „Brassói magyar polgári kör” választmánya kedves kötelességének tartja ezennel halás köszönetét kifejezni Folyovics Miklósné urnő ő nagyságának azon rendkívül lekötelező nemeslelkűségéért, hogy a f. évi október hó 31-én tartott zászlófelavatási ünnepélyre a zászlóanyai tisztet elvállalni s egyletünket oly gazdagon megajándékozni kegyeskedett, miáltal a „Brassói magyar polgári kör” minden egyes tagját örök halára s köszönetre kötelezte, az ünnepély fényét pedig oly nagyban emelte.

Fogadjuk körünk mélyen érzett halás köszönetét nagyságos Kócs Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő ur gyönyörű, nagy hatást keltett felavató beszédeért, melyet felkérésünk folytán tartani szives volt.

Fogadják egyuttal a választmány őszinte köszönetét szives közreműködésükért Schmidt Mari, Adler kisasszonyok; a „Brassói magyar dalegylet” s tisztelt karnagya Frank Lipót ur; Jaschik Gyula karnagy ur s az általa összeállított női kar minden egyes t. tagja; Biró Sándor ur s végül a zászlóanyá körül mint nászleányok működött Barabás, Bánya, Becz, Dávid, Eötvös, Hartel, Józsa Eszter, Józsa Mathild, Kamarýt, Kórodi, Molnár, Rozenkranz s Weber kisasszonykák s azok t. szülői, hogy nemes áldozatkészséggel ünnepélyünk fényét emelték.

Fogadják végül halás köszönetünket mindazon t. vendégek, egyletek és magánosok, kik ünnepélyünket becses közreműködésükkel és megjelenésükkel emelni, másrészt pedig adományaikkal megtisztelni méltóztattak.

Az ünnepély egy diszlap lesz a magyar polgári kör történetében s ezek nevei diszbutékkal lesznek e lapra felírva.

Brassó, 1886. november 7-én.

a „Brassói magyar polgári kör” választmánya.

*) E rovat alatt megjelenteknek sem alakjért, sem tartalmáért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 6833./1886.

Hirdetmény.

Mint hogy minden évben a Schwarzenberg-Grüner herceg-féle alapítvány jövedelmének egy része erre jogosult kiszolgált katona személyeknek kiosztatik, azon kiszolgált katona személyek a hajdani brassói kerületből őrmestertől lefelé, kik az ezen alapítványból való részesítésre igényt tartani vélnék — felhivatnak, segély iránti folyamodványaikat folyó évi november hó 10-éig ezen hivatalhoz bizonyosan beadni, mivel későbbben beérkező folyamodványok visszautasítottatnak.

Brassó, 1886. október 14.
(513) 4—3 **A városkapitányság.**

Meghívás.

A „Brassói magyar polgári kör“ f. hó 14. d. u. 3 órákor rendkívüli közgyűlést tart, melyre a t. tagokat ezenel meghívja

Nagy István,
elnök.

Jelentés.

Van szerencsém ezennel tisztelettel jelenteni a n. é. közönségnek, hogy a színház-utczában, áruház (Kaufhaus) 7. sz. alatt s halpiaczion 99. sz. alatt a színházépület mellett lévő üzleteimben november hó 1-től kezdődőleg a marhahus 24 krral kapható, a sertéshus pedig kilonként 2 krral olcsóbb, mint bármely más mészárszékekben.

Brassó, 1886. november 1 én.
Legmélyebb tisztelettel
Buretza István,
mészáros.
(522) 3—3

Sz. 1634—1886 telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Weprich János erzsébetvárosi ügyvéd végrehajthatónak lemneki Botsch Katalin végrehajtást szenvedő elleni 34 frt. 54 kr. tökekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. bíróság területén levő Lemnek község határán fekvő, a lemneki 380. sz. tjkönyvben A+2, 3, 5, 8, 13, 15—19, 21, 26, 29, 31—35, 37, 38, 40, 42, 43, 44, 46, 48, 51—53, 55, 58, 59, 63, 64 és 68—71. rsz. a végrehajtást szenvedő javára bejegyzett ingatlanokra az árverést 325 frt ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 16-ik napján d. e. 10 órákor Lemnek község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-czikk 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1886. aug. 17-én.

A kir. járásbíróság m. telekkvi hatóság.

Vén András
kir. járásbíró.
(388) 1—4

Szám 7230./1886.

Árverési hirdetés.

Buzd község tulajdonát képező korcsmajog folyó évi **November hó 15-én** reggeli 10 órákor, Buzd község hivatalos helyiségében három egymásután következő évre az az 1887. évi Január 1-től 1889. évi Deczember hó 31-ig nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Zárt ajánlatok csak is a szóbeli árverezés előtt fogadtatnak el.
Kikiáltási ár 500 frt. o. m. é.

Az árverezés megkezdése előtt az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át alólirt kezéhez készpénzben lefizetni.

Az árverezési feltételek úgy a bolya-berethalmi járás főszolgabírójánál, valamint a községi bírónál bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október 14-én.
Bolya-berethalmi járás főszolgabírája
(495) 2—3 **Lendvay.**

Szám 7251./1886.

Árverési hirdetés.

Nemes község tulajdonát képező italmérési jog és egy járatu lisztelő patak malma folyó évi **november 16-án** reggeli 10 órákor a helyszínen nyilvános árverésen 3 egymásután következő évre 1887. évi január 1-étől 1889. évi Deczember 31-éig terjedő időre a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár

I. A korcsmának 80 frt. o. m. é.
II. A malomnak 140 frt. o. m. é.

Az árverezni szándékozók az árverezés megkezdése előtt kötelesek alólirt kezéhez a kikiáltási árnak 10%-át banatpénzül letenni.

Az árverezési feltételek úgy alól-írott nál, valamint Nemes községi jegyzőnél az irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október 15-én.
Bolya-berethalmi járás főszolgabírája
(499) 2—3 **Lendvay.**

Sz. 7243—1886.

Árverezési hirdetmény.

Szász-Almód község italmérési joga folyó évi **November hó 17-én** délelőtt 10 órákor a községi bíróházánál három egymásután következő évre, még pedig 1887 évi Január hó 1-étől 1889 évi Deczember hó 31-jéig terjedő időre, e legtöbbet ígérőnek nyilvános árverezésen haszonbérbe fog adatni.

Zárt ajánlatok csak is a szóbeli árverés megkezdése előtt fogadtatnak el.

Kikiáltási ár 300 frt. o.-m. é.

Az árverezni szándékozók kötelesek alólírott kezéhez az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át banatpénzül letenni.

Az árverezési feltételek úgy alól-írott nál, valamint a községben a bíróházánál bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október 15-én.
Bolya-berethalmi járás főszolgabírája
(499) 2—3 **Lendvay.**

Fegyverkereskedés.

„Hubertus“, azelőtt Staehle A. cs. kir. udvari fegyverkészítő Bécsben, II. Praterstrasse 60.

szállítja a legjobb és legolcsóbb vadászfegyvereket kezesség mellett. — Lefauchaux s Lancaster duplafegyverek 25 frttól kezdve; puszpánpuska 40 frttól kezdve. — Töltények és vadászeszközök igen olcsón.

Árjegyzék ingyen. (374) 10—21

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

Olcsó áron eladandók:

egy Wertheim-féle 3. számú pénztár;
egy használt takaréktűzhely összes tartozéka;
egy ócska, kétszárnyas kapu, többféle külső és belső ablakhoz tartozó ernyőkkel (Jalusien);
bolti felszerelvények;
többféle képparkány s üvegáruk.

Venni kívánók sziveskedjenek értekezni **Jekel Gyula** ügyvéddel Brassóban, Fekete-utca 391. házszám alatt. (481) 5—5

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izlése s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szives jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel **Knapp M.,**
fényképész
(213) 19—*

NAGY JÓZSEF

Brassóban,

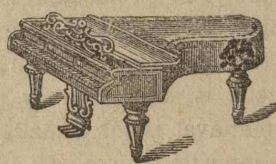
orgona-, harmonium- és zongoraművész.

Első brassói

hangszerkereskedés,

azok részei,

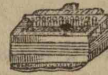
bél- és acélhúrok raktára.

A legjutányosabb árban végez

HANGSZERJAVÍTÁSOKAT

és hangolásokat. — Szolid munka, jutányos ár.

Műhely: vár-utca 258.

kereskedés: széles-utca 540. szám alatt.

(539) 1—*

Czipő- és kalapraktár.

T. CZ.

Midőn az irántam évek hosszú során át tanusított bizalmáért ezennel foiró köszönetemet fejezném ki, egyuttal van szerencsém szives tudomására hozni, hogy üzletemet a Nagy-utca és Czerna-utca sarkán lévő 493. számú házba (ezelőtt Sabadeanu-féle üzlethelyiségbe) tettem át. Üzletem dusan fel van szerelve a legjobb minőségű, saját készítményű és külföldi **czipőkkel**, a legújabb divatu, mindenféle színű, alaku és kelméjű **kalapokkal**, valamint a legkittűnőbb **esernyőkkel**.

Hogy t. vevőim bizalmát továbbra is kiérdemeljem, igyekezni fogok jó és kitűnő árut a legjutányosabb áron a legpontosabban kiszolgáltatni.

Brassó, 1886. október hó 1-én.

Molnár Zs. megbízottja:
Biró Gyula.

(452) 3—6

Új faiskola megnyitás.

Homok-földben nevelt, gazdag gyökerű, hiteles névvel ellátott, igen szép fejlődésű 1—2—4 éves alma, körte, őzsi- és kajsziabarack, szilva, cseresznye és meggyfák, 500 fájban, darabonként 15 krtól 40 krig, valamint vadonczok, alvó szemzések, gyümölcs-magvak, szemző- és ojtó-gallyak jutányosan kaphatók

Unghváry Lászlónál,
városi kertész és faiskola-tulajdonos
Czegeleden (Pestmegye).

— Posta-, tavirida- és vasuti állomással. —

Nemesített gyümölcsfa készletem a 25 000-rét meghaladja. — A rendelő 100 drb. vételénél megfelelő árendeműben részesül. 200 drb vételénél csomagolás és vasutchoz szállítás ingyen.

Tájékoztató végett! A 15 kros 1—2 éves példányok hajtása 130 cm.-től felebb; fenti legnagyobb részök 3—6 kishajtású koronával. A 35—40 kros 3—4 éves példányok 1 1/2—2 méter magas derékkal s 1—3 éves szép koronával bírnak.

A fajok legnagyobb részét szaktekintélyünktől, **Be-reczky Máté** urtól valók. — Gyors és pontos kiszolgálásról kezeskedem.

Hatvan oldalra terjedő s kimerítő árjegyzék ingyen s bémertve küldetik.

Mivel az őszi ültetés mindég sikeresebb: az elszállítás azonnal, tehát nagyobbára őszszel történik.